

پیش از آن که نماید روزیکه بیع است و بدان روز یعنی فروختن تمامه و
روزن یکتا خواهد شد که بیع درستی بخشد و خواهد شد که بیع را
شفاعت کسی نفع خواهد شد بلکه در قبول شفاعت مذکور هر قدر می
و معلوم شد که این آیت در حق مومنان فرموده اند چه که خطاب با مومنان
است و شفاعت رحیمی است دیگر که در آن جبر لازم نمی آید تا شاکت
در وی خویش و پس از حضرت بود و بعد از آنکه با او بدست بر پیش
آبازت فرود چینی و یک کف در کف فرود ظاهر نمود که این کناه کار
خط خویش می کشد که در آنش بنزد خویش نولسی در این مملکت
باقی می ماند از شنیدن این خبر اراده با خود به خود میدل می نود
بنزد آنکه کسی دیگر بودی بنزد آنکه کسی دیگر کی از او صاف بیان
کنند که شاه از وی غافل بود و ضایع بود که این رفت شفاعت
هم بر او قیامت واقع خواهد شد **و یعیذون من ذل الله ملاک**
بصیرتکم ولا یفعلکم و یقولون هو الادی شفاعة عند الله

و

قل انتم هیئت الله بالکم فی السموات والارض محاسبان و عبادت می کنند گوئی
خدا این را که میز قوی و بدایت ن را و نه نفع می رسد ایشان را
روح گوید که ایشان شفاعت کنندگان من اند نزد خدای تعالی
گو یا اگاهان خواهد بود که خدا را بان خبر که نمی دانند در همان دنیا
باک و برتر است خدای تعالی از آن خبر که سرگش می کنند یعنی علم الغیب
هر چیز را که در زمین و آسمان است فرستد اند و بدکان آفریده
او هستند نیز خوبسای و عیب بای هر بنده را خوب یا بد است
بیان دیگر نیست در نفوس شفاعت اگر چه جبر لازم نمی آید بلکه
نوابی آن عالم الغیب و الهی با خود لازم می آید نه تعالی نیز شفاعت
را طور است دیگر تا شاکت آنکه چهار روز و یکبار حضرت با شاه گرفتار شدند
سه روز آن بکار درونی جاگرس در غضب تعالی بی برگ و کی از آن
فرود بر کار کی که اتفاقا با غوای شیطان بایش فعل عیبی گرفتار آید
آب از بنده می آید و سر از زناست عیبان بر زمین آرد و باد